

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 10.01.2012
Sayı: 2012/1920

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

“Türk Medeni Kanunu’nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 03.01.2012

Oktaç Uzak
12.01.12

Alim Işık

Prof.Dr. Alim IŞIK

MHP Kütahya Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor - Anay. Q. 501			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	26 Ocak 2012		E. No: 2/302	
Yem.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
<i>12</i>	<i>16</i>	<i>12</i>	<i>13</i>	<i>14</i>
TBMM AŞKANI	<i>15</i>			

T B M M
Kanunlar ve Kararlar Bşk.lığı
10 Ocak 2012
Numara :

T B M M
KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
10 Ocak 2012
No : 70761

GENEL GEREKÇE

Türk hukuk devriminin temel taşlarının en büyüğü olarak nitelendirilebilecek olan "**Türk Kanunu Medenîsi**", Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından 17 Şubat 1926 tarihinde kabul edilmiş, 4 Nisan 1926 tarihli Resmî Gazetede yayımlanmış ve Borçlar Kanunu ile birlikte 4 Ekim 1926 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Mecellenin dönemin ihtiyaçlarına cevap vermemesi nedeniyle İsviçre Medeni Hukuku model alınarak ve Türk Medeni Hayatının uygarlık ve çağdaş medeniyet seviyesinden geri kalmaması gibi ulvi hedeflerle hazırlanan ve toplumun birçok yönünü düzenleyen kanunları havi bu köklü kanun, bilahare bazı değişikliklere uğramıştır. Ancak küreselleşen dünyada toplumsal yapıların ve statülerin değişen ve sürekli gelişen bilim ve teknoloji ile at başı değişim ve dönüşümü, Türk Medeni Kanununun uygulandığı alanlarda bazı sorunları gündeme getirmekte ve Kanundaki değişikliği kaçınılmaz kılmaktadır.

Toplumun günlük hayatını düzenlemeyi amaçlayan temel kanunların, toplumun ihtiyaçlarına göre akılcı bir zihniyetle hazırlanıp yürürlüğe konulması esas olduğu gibi aynı zamanda gereken değişikliklerin de yapılması kaçınılmazdır. 1926 yılında, Türk hukuk devriminin simgesi olarak kabul edilen Türk Medenî Kanununun gerekçesi, aynı zamanda, hukuk devriminin gerekçesi olarak kabul edilir. Şüphesiz Türk hukuk tarihinde özel bir yeri olan Mecellede dahi zamanın değişmesiyle hükümlerin de değişeceği açıkça belirtilmiştir. Buna paralel olarak; Türk Medeni Kanunu'nda ilki 1938 yılında olmak üzere 15 kez değişiklik yapılmış, 1988 ve 1990'da çıkarılan yasalarla 6 maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Medenî Kanunun çeşitli maddelerinde yapılan değişikliklerden ayrı olarak kapsamlı bir değişiklik yapılması çalışmaları 50 yıldan beri sürdürülmektedir.

Türk hukuk tarihinde değişimin ve yeniliğin timsali olan ve halen meri birçok özel ve genel kanunun atıfta bulunduğu Türk Medeni Kanununun çağımız gereklerine cevap veremeyen bazı maddelerinin ivedi olarak değiştirilmesi gerekmektedir. Değişen ve gelişen toplumun temel dinamikleri elbette ki sanayileşme ve buna bağlı olarak kentleşmedir. Bu yapısal değişimin yoğun olduğu yerler elbette eğitim, sağlık ve istihdam açısından cazibe merkezi haline gelmiştir. Söz konusu dinamikler iç göç ve kentler arası nüfus akışını hızlandırmış, modernleşen ve gelişen ulaşım imkânları toplum hayatını daha da dinamik hale getirmiştir. Buna bağlı olarak Medeni Kanunda da ifadesini bulan ve toplum fertlerinin tüm resmi işlemlerinde referans kabul edilen **ikametgâh algısı** da sorgulanır hale gelmiştir. Dolayısıyla gelişen ve küçülen dünyamızda bilişim çağı imkânları, fertlere daha kolay bir şekilde ulaşılabilmesine ve bununla birlikte ikametgâh müessesinin boyut değiştirmesine neden olmuştur. Bu değişim Türk Medeni Kanununun konuya amir hükümlerinin de değiştirilmesini zorunlu hale getirmiştir.

Bu teklifle öngörülen değişiklik, özellikle üniversite öğrencilerinin eğitim-öğretim dönemlerinde bulundukları yerleşim yerlerinde ikametgâhlarını düzenleyerek mahalli ya da genel seçimlerde ikamet ettikleri yerleşim yerlerinde oy kullanabilmelerini mümkün hale getirmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1: Kanunun halen yürürlükte olan madde metninde; *“Bir öğretim kurumuna devam etmek için bir yerde bulunma ya da eğitim, sağlık, bakım veya ceza kurumuna konulma, yeni yerleşim yeri edinme sonucunu doğurmaz”* denilmektedir. Eğitimin ve bir öğretim kurumuna devam etmenin de bu kapsama alınması, uygulamada ve özellikle seçim dönemlerinde öğrencilerimize bazı sıkıntılar doğurmakta ve mağduriyetlerine sebep olmaktadır.

Son dönemde birçok ilimizde üniversite açılmasına ve yüksek öğretimin ülke geneline yayılma çalışmalarına rağmen, yeni üniversitelerin alt yapı, tesis ve öğretim kadroları yönünden eksiklikleri olması nedeniyle halen ülkemizde belli başlı büyük illerimizde yer alan bazı üniversiteler tercih sebebi olmaktadır. Ülkemizin birçok bölgesinden bu üniversitelerin olduğu illere, bazıları çok uzak mesafedeki illerden olmak üzere, birçok talep gelmekte ve buna paralel birçok öğrenci ailesinden ve ikametgâhından uzak bölgelerde eğitim görmektedir.

Gerek genel seçimlerde gerekse ara seçimlerde ve referandum oylamalarında söz konusu öğrencilerin ikametgâhlarının bulundukları illere, yani memleketlerine seyahatleri gerekmektedir. Bu seyahatlerin getireceği fiziksel yorgunluk ve zaman kaybının yanında, öğrencilerimizin veya ailelerinin mali durumlarının zayıflığı da göz önüne alındığında, birçok öğrencimizin en önemli vatandaşlık hakkı olan seçme hakkını ifadan mahrum kaldığı yakından bilinmektedir. Hele bir de seçimle öğrencilerin sınav dönemlerinin çakıştığı durumlarda, üniversite öğrencilerinin seçimlere katılım oranı büyük ölçüde düşmektedir. Bu durum eğitilmiş ve genç nüfusumuzun ülke yönetimi ve siyasete kayıtsız kalmalarına neden olmaktadır.

Öte yandan özellikle yerel seçimlerde seçilme hakkını kullanan adaylar tarafından öğrencilerimizin yol giderleri karşılanarak memleketlerine ulaşımı sağlanmaktadır. Bu genel yaklaşım, hem gençlerimizin gururunu rencide etmekte hem de istismar edilmelerine yol açmaktadır. Kanun maddesinde yapılacak bu değişiklik, öğrencilerimizin eğitim süresi boyunca eğitim ve öğrenim gördükleri bölgelerde oy kullanmaları sağlanarak, hem bu konudaki maddi külfetler ortadan kaldırılacak hem de üniversitelilerin siyasete katılımının önü açılacaktır.

MADDE 2: Yürürlük maddesidir.

MADDE 3: Yürütme maddesidir.

TÜRK MEDENİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 22nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 22.- Bir öğretim kurumuna devam etmek için bir yerde bulunma ya da eğitim, sağlık, bakım veya ceza kurumuna konulma, yeni yerleşim yeri edinme sonucunu doğurmaz. Ancak ön lisans, lisans veya lisansüstü düzeyinde eğitim gören öğrencilerin eğitim gördükleri yer, eğitim süresi boyunca öğrencilerin geçici ikametgâhı olarak kabul edilir.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

